

دوفصلنامه علمی - پژوهشی زبان پژوهی دانشگاه الزهرا

سال پنجم، شماره ۹، پاییز و زمستان ۱۳۹۲

واقع نشدن فعل در عنوان های خبری^۱ روزنامه های فارسی زبان از منظر تحلیل گفتمان انتقادی^۲

فردوس آقال زاده^۳

معصومه خیرآبادی^۴

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۱

تاریخ تصویب: ۹۰/۱۲/۷

چکیده

متون خبری روزنامه ها عموماً سبکی روایی دارند و در قالب چند جمله یا پاراگراف، روایدادی را به صورت منسجم^۵ شرح می دهند. عنوان های خبری هم به عنوان پاره گفتارهایی با ویژگی های خاص ساختاری، در انتشار اخبار و بیان روایدادها نقشی بسیار مهم اینها می کنند؛ حال آنکه معمولاً از الگوی جمله پیروی نمی کنند و دارای ویژگی انسجام هم نیستند. از آنجا که همه روابط دستوری سطح جمله به لحاظ نسبتشان با فعل تعریف می شوند، نقش فعل در ساخت یک جمله دستورمند، مهم است؛ در حالی که به نظر می

1. Headline

2.Critical Discourse Analysis (C.D.A.)

3. دانشیار دانشگاه تربیت مدرس ferdowsg@yahoo.com

4. کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان از دانشگاه علامه طباطبایی kheirabadi.m@gmail.com

5. Coherent

رسد در عنوان های خبری، واقع نشدن فعل، چشم گیرتر از وقوع آن است. بر مبنای نظریه تحلیل گفتمان انتقادی، تغییر ساختار یا رعایت نشدن هر یک از قواعد ساخت جمله ممکن است از مقاصد گفتمانی نشأت گرفته باشد. در پژوهش حاضر، واقع نشدن فعل در عنوان های خبری را به عنوان یک مؤلفه گفتمان مدار مطالعه کرده ایم. این تحقیق به شیوه توصیفی و تحلیلی انجام شده و جامعه آماری آن، از عنوان های خبری روزنامه های کثیر الانتشار تشکیل شده است. نمونه گیری داده ها به شیوه تصادفی نظاممند، از سه روزنامه فارسی زبان صبح انجام شده است. براساس نتایج بدست آمده، ۱۲۶۵ درصد از عنوان های خبری موردمطالعه، فعل ندارند. این رقم به لحاظ آماری، معنادار و بیانگر وجود منظورهای گفتمانی است.

واژه های کلیدی: تحلیل گفتمان انتقادی، ساختارهای گفتمان مدار، فعل، عنوان خبری.

۱. مقدمه

رسانه های خبری به دلایل متعدد، گفتمان مخصوص خود را دارند و زبان آنها دارای پیچیدگی های فراوان است. طبق تعریف های موجود، زبان رسانه ها باید صریح و بیانگر واقعیت ها باشد؛ اما در عمل، این مسئله تا حد زیادی محقق نمی شود و رسانه ها در انعکاس اخبار، اصل بی طرفی را رعایت نمی کنند. سوگیری، از ویژگی های گفتمان رسانه ای است و نگارندگان اخبار معمولاً در بیان روی دادها، جانب دارانه عمل می کنند. در این راستا، به کارگیری ابزارهای زبانی، بسیار رایج است. گزینش واژگان خاص، نامدهی، حذف برخی عناصر زبانی و به کار گرفتن الگوهای متفاوت ساختاری، از جمله موارد پر کاربرد در ایجاد گفتمان های متفاوت هنگام نگاشتن عنوان های خبری هستند. این شیوه ها به گوینده یا نویسنده امکان می دهند که به صورت غیر مستقیم یا تعدیل شده، اندیشه ها و ایدئولوژی های خود را به مخاطب القا کند.

در زبان فارسی، فعل اهمیت بسیار دارد؛ به طوری که در جمله‌های این زبان، رکن اصلی به شمار می‌رود و بدون آن، معنی ناتمام می‌ماند. در مواردی، تنها وجود فعل، برای این مسئله کافی است که یک پاره‌گفتار را به لحاظ ساختاری، «جمله» بنامیم. وقوع فعل، یکی از اصول نگارش عنوان‌های خبری نیز به شمار می‌رود و صاحب‌نظران این حوزه، بر آوردن فعل مناسب در عنوان‌های خبری تأکید کرده‌اند. شکرخواه (۱۳۸۱: ۵۸) درباره این مسئله معتقد است: «عنوان خبری اگر فعل داشته باشد، جان‌دارتر خواهد شد؛ به خصوص اگر فعل به طرزی مناسب به کار گرفته شود». بدین معنی و قندی (۱۳۸۲: ۱۱۰ و ۱۰۹) نیز انتخاب فعل مناسب را کلید موفقیت در نگاشتن عنوان خبری دانسته‌اند:

معمولًا تیترهای کلی غیرمشخص که بدون استفاده از فعل نوشته می‌شوند، پیام خبری را به طور ناقص بیان می‌کنند. برای مطالب خبری باید از نگارش تیترهای کلی و غیرمشخص خودداری کرد و پیام را به صورت صریح نوشت؛ به عنوان مثال، عنوان خبری «کنگره بین‌المللی بزرگ‌داشت فردوسی در ایران» مبهم است؛ زیرا مشخص نیست که این کنگره برگزار شده است یا در چه زمانی برگزار می‌شود. این عنوان خبری تا زمانی که فعل به آن افروده نشود، از ابهام خارج نخواهد شد و از آنجا که تیتر اصلی همواره باید مستقل و بدون واسطه، معنای کامل داشته باشد، رفع ابهام از آن با آوردن قید در سایر اجزا مانند رو تیتر، زیرتیتر و... استقلال آن را از بین می‌برد.

با وجود این، واقع نشدن فعل در عنوان‌های خبری، بسیار رایج است و نباید هدف از آن را صرفاً بیان کوتاه‌تر روی داد خبری دانست؛ بلکه می‌توان هدف‌هایی دیگر را برای آن برشمرد؛ مثلاً استفاده از این ابزار زبانی، به نگارنده امکان می‌دهد که روی دادها را به صورت غیرمستقیم بیان کند و از این ره‌گذر، در سخن‌ش ابهام به وجود آورد. به نظر می‌رسد بسامد واقع نشدن فعل در عنوان‌های خبری مطبوعات فارسی‌زبان، چشم‌گیرتر از وقوع آن باشد؛ بنابراین، موارد واقع نشدن فعل یا به کار گیری صورت‌های دیگر مانند مصدر^۱ را می‌توان به عنوان ساختارهای گفتمان‌مدار مطالعه کرد.

1. Infinitive

در این پژوهش، در پی آنیم که با رهیافت تحلیل متن از دیدگاه انتقادی، میزان واقع نشدن فعل را در عنوان های خبری روزنامه های فارسی زبان بررسی کنیم؛ بدین منظور، فرایندهای زبانی مورد استفاده نگارندگان اخبار را برای امتناع از آوردن فعل در عنوان های خبری مطالعه کردہ ایم؛ همچنین این موضوع را بررسی کرده ایم که عمل کرد کدام فرایند زبانی در واقع نشدن فعل، اثر بیشتری دارد. پیامدهای گفتمانی واقع نشدن فعل در عنوان های خبری نیز موضوعی دیگر است که در این تحقیق، به آن پرداخته ایم.

۲. پیشینه تحقیق

مطالعه سازوکارهای زبانی تولید خبر، از دیرباز مورد توجه زبان شناسان بوده و با شکل گیری تحلیل گفتمان و تحلیل گفتمان انتقادی، به لحاظ کیفی و کمی، دستاوردهایی شایان توجه در این زمینه حاصل شده است. کتاب تولید رضایت^۱ از چامسکی و هرمن^۲ (۱۹۹۸) از پژوهش های پیش رو در زمینه زبان و رسانه است که اگرچه به طور دقیق، در چهار چوب تحلیل گفتمان قرار نمی گیرد، تحلیلی انتقادی را از نفوذ شرکت های بزرگ اقتصادی و چگونگی هدایت رسانه ها از سوی صاحبان قدرت و ثروت به دست می دهد. نویسندهای این کتاب در مبحث «انگاره تبلیغات»^۳، تأثیر عوامل اقتصادی را بر رسانه های خبری بررسی کرده اند.

ون دایک^۴ (۱۹۸۸) از دیگر صاحب نظرانی است که خبر را از منظر زبانی، در هردو عرصه نظری و عملی مطالعه کرده و در کتابی به نام خبر به مثابه گفتمان^۵، این اصطلاح را رواج داده است. وی در این کتاب و در چهار چوب تحلیل گفتمان موردنظر خویش، شیوه ای نظام مند را برای تحلیل خبر و اجزای مختلف آن، از جمله عنوان های خبری پیش نهاد کرده است. کتاب زبان در اخبار^۶ از فاولر^۷ (۱۹۹۱) نیز از دیگر آثار پیش گام در زمینه تحلیل زبان شناختی و گفتمانی خبر است که بر

1. Manufacturing Consent
2. N. Chomsky and E. S. Herman
3. Model of Propaganda
4. Van Dijk
5. News as Discourse
6. Language in the News
7. Fowler

پژوهش‌های بعدی در این زمینه، بسیار مؤثر بوده و چهارچوب نظری پیش‌نهادشده از سوی نویسنده آن، در تحقیقاتی زیادی به کار رفته است. در این اثر، فاولر از یک سو، به تحلیل ساختاری خبر علاقه نشان داده و از سوی دیگر، از جریان نقش‌گرایی اثر پذیرفته است. وی در تحلیل داده‌های پژوهش خود، به عنوان‌های خبری توجهی خاص کرده و در موارد متعدد، عنوان‌های خبری را به عنوان چکیده خبر تحلیل کرده است.

برخی زبان‌شناسان دیگر همچون کرس^۱، ون‌لیون^۲ و بل^۳ هم پژوهش‌هایی ارزشمند در زمینه بررسی زبان‌شناختی خبر از منظرهای مختلف انجام داده‌اند؛ مثلاً کرس و ون‌لیون نقش عوامل اجتماعی- معنایی را در فرایند تولید خبر بررسی کرده و عواملی همچون عناصر بصری و صفحه‌آرایی خبر را در تحلیل‌هایشان لحاظ کرده‌اند. بل نیز به عنوان زبان‌شناسی که سابقه فعالیت مطبوعاتی در خور توجهی داشته، در پژوهش‌های خود، بر جامعه‌شناسی و قوم‌نگاری خبر تمرکز کرده است.

علاوه‌بر تحلیل گفتمان و تحلیل گفتمنان انتقادی، در حوزه‌های دیگر زبان‌شناسی، به ویژه دستور نقش‌گرای نظام‌مند^۴ نیز به تحلیل خبر و بررسی ویژگی‌های آن توجه بسیار شده است؛ مثلاً مارتین و وایت^۵ (۲۰۰۵) در چهارچوب نظریه ترغیب^۶، زبان خبر را در چهارچوب نظریه نقش‌گرای نظام‌مند بررسی کرده‌اند. وایت در اینگر لاسن و دیگران^۷ (۲۰۰۶) نیز چهارچوبی زبان‌شناختی را به نام «انگاره ارزش‌یابی»^۸ برای تحلیل خبر به دست داده و در آن، به نقش عنوان‌های خبری در انتقال مفهوم موردنظر به مخاطب توجهی ویژه کرده است.

-
1. Kress
 2. Van Leeuwen
 3. Bell
 4. Systematic Functional Grammar (S.F.G.)
 5. Martin and White
 6. Appraisal Theory
 7. I. Lassen and Others
 8. Evaluative Model

پژوهشگران ایرانی هم زبان خبر را از جنبه های گوناگون بررسی کرده اند و بدین ترتیب، این جریان در سال های اخیر، به صورتی چشم گیر رشد کرده است. از جمله پژوهش های ایرانیان در این حوزه می توان پایان نامه کارشناسی ارشد رفیعی خضری (۱۳۷۹) را نام برد که در آن، ساختارهای اطلاعی و واژه های قرضی در عنوان ها و متن های خبری، از دیدگاه تحلیل گفتمان بررسی شده اند. دمالی امیری (۱۳۸۰) نیز در پایان نامه کارشناسی ارشد خود، ویژگی های متون مطبوعاتی را مطالعه کرده است. وی از ساختارهای گفتمان مدار، مانند ساخت معلوم در مقابل مجھول سخن گفته و به کارگیری ساختارهای متفاوت را ناشی از دلایل گفتمانی دانسته است.

آقا گلزاده در کتاب تحلیل گفتمان انتقادی (۱۳۸۵: ۱۸۲ تا ۱۹۷)، برخی عنوان ها و متن های خبری روزنامه های فارسی زبان را از دیدگاه انتقادی بررسی کرده و هدفش از این پژوهش، اثبات این فرضیه بوده است که آنچه برخی متون، به ویژه متون سیاسی و اجتماعی رسانه ها را شکل می دهد، جهان بینی ها و ایدئولوژی های حاکم بر آن هاست. نتایج این تحقیق، حاکی از آن است که متون رسانه ای، دارای انگیزه های ایدئولوژیک هستند.

سلطانی (۱۳۸۳) نیز در رساله دکتری خود، ۷۲ عنوان خبری را از دیدگاه تحلیل گفتمان انتقادی مطالعه کرده و با دیدگاه پس اساخت گرایانه، روابط قدرت را در مطبوعات بررسی کرده است. وی فرایندهایی مختلف را بررسی کرده است که در گفتمان روزنامه ای، برای برجسته سازی یا به حاشیه رانی، به عنوان سازو کارهایی درجه تقویت «خود» و تضعیف «غیر» به کار می روند. یکی از جدید ترین آثار در این زمینه، کتاب ارتباطات از منظر گفتمان شناسی انتقادی، اثر یار محمدی (۱۳۸۹) است که در آن، در قالب مجموعه ای از مقالات، زبان رسانه ها از منظر تحلیل گفتمان انتقادی تحلیل شده است. در مقاله دوم این کتاب (یار محمدی، ۱۳۸۹: ۳۲ تا ۶۰)، نقش فرایندهای زبانی «نام دهی»، «اسم سازی»، «به کارگیری ساخت های مجھول در برابر معلوم و برعکس» و «بهره گیری از الگوهای متفاوت جمله» در صراحت یا پوشیدگی پیام ها تحلیل شده است. در مقاله سوم (یار محمدی، ۱۳۸۹: ۶۱ تا ۹۳) نیز برخی مؤلفه های گفتمان مدار، مانند «حذف»، «اظهار»، «تشخص بخشی و تشخص زدایی» و... در منازعات اسرائیل و فلسطین مطالعه شده است.

۳. مفاهیم نظری

این تحقیق برپایه اصول نظری تحلیل گفتمان انتقادی انجام شده است. زبان‌شناسی انتقادی^۱، رویکردی است که هاج و کرس^۲ از سال‌های پایانی دهه ۱۹۷۰ میلادی، در دانشگاه ایست آنجلیا^۳ بنیان نهادند (هاج و کرس، ۱۹۷۹)؛ علاوه‌بر آن‌ها، فاولر و ترو^۴ نیز در پژوهش‌های زبان‌شناختی خود، به دیدگاه انتقادی توجه کرده‌اند (فاولر و دیگران، ۱۹۷۹). زیرینای فکری زبان‌شناسان پیرو این رویکرد را نظرهای هلیدی^۵ درباره زبان تشکیل می‌دهد. هلیدی به نقش‌هایی توجه کرده است که توسط عوامل زبانی، در متن به کار گرفته می‌شوند. از دیدگاه وی، دستور و معناشناسی، هردو از نظام‌های رمزگذاری انتزاعی تشکیل شده‌اند و معناشناسی تنها به معنای واژگان محدود نمی‌شود.

ازنگاه زبان‌شناسان انتقادی، ساختار نحوی و واژگانی زبان، تحت تأثیر جهان‌بینی، روابط قدرت، باورها و ارزش‌های است. آن‌ها عوامل فرامتنی همچون بافت^۶ را نیز در تفسیر متون مورد توجه قرار داده‌اند. در این رویکرد، دیدگاه‌هایی متفاوت وجود دارد و زبان‌شناسان انتقادی از جنبه‌های مختلف جامعه‌شناسی، اجتماعی-شناختی، تاریخی و... متغیرهای یادشده را در متن مطالعه کرده‌اند.

ون دایک یکی از نامدارترین دانشمندان حوزه تحلیل گفتمان انتقادی، بهویژه در بخش رسانه‌هاست. وی در مطالعات خود، انگاره‌ای اجتماعی-شناختی^۷ را مطرح کرده و به سطحی فراتر از متن و ساختار توجه کرده است که تنها به منزله مطالعه سطوح دستوری، آوازی، واژگانی یا معنایی نیست؛ بلکه می‌کوشد رابطه بین متن خبری را با عوامل فرامتنی آشکار کند. این دانشمند معتقد است در تحلیل گفتمان خبرها باید تحلیلی از زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و شناختی هم

1. Critical Linguistics (C.L.)
2. Bob Hodge and Gunther Kress
3. University of East Anglia
4. T. Trew
5. Halliday
6. Context
7. Social-Cognitive Model

به دست داده شود. از نظر ون دایک، علت جانب داران بودن یک گزارش خبری، آن است که الگوی ذهنی روزنامه نگار، ساختارها و اندیشه هایی را شکل می دهد که از یک روی کرد ایدئولوژیک درباره یک روی داد جانب داری می کنند (ون دایک، ۱۳۸۲: ۳۴۷ تا ۳۴۵).

از دیگر صاحب نظران این حوزه، وداک^۱ است که در مطالعاتش، از انگاره زبان شناسی- اجتماعی^۲ پیروی می کند. وی موقعیت های مختلف مانند دادگاه و مدرسه، و همچنین نهاد های اجتماعی متفاوتی مانند جنسیت و نژاد را در مطالعات زبانی خود لحاظ کرده است. پژوهش های وداک و همکارانش نشان می دهد که بافت موقعیت، به صورتی درخور توجه، بر ساختار و نقش پاره گفتارها اثر می گذارد. تلاش های این دانشمندان، به ایجاد روشی به نام تحلیل گفتمان تاریخی^۳ در مطالعات گفتمان منجر شد که به معنای جستجوی نظام مند همه اطلاعات قبلی برای تحلیل و تفسیر یک متن گفتاری یا نوشتاری است (وداک، ۱۹۹۵: ۲۰۹).

فاولر و فر کلاف^۴ از دیگر زبان شناسانی هستند که آثارشان به ویژه در حوزه تحلیل گفتمان انتقادی رسانه ها شهرت دارد. فاولر که مبنای نظری مطالعاتش، زبان شناسی نقش گرای نظام مند است، انتخاب واژگان و ساختارهای متفاوت را همسو با هدف های ایدئولوژیک دانسته است. از دیدگاه وی، رابطه صورت و معنا، از نوع قراردادی نیست؛ بلکه صورت، معنا را تعیین می کند؛ به عبارت دیگر، زبان به صورت کنشی اجتماعی در نظر گرفته می شود که از طریق آن، ایدئولوژی ها نمایانده می شوند (فاولر و دیگران، ۱۹۷۹: ۱۸۸). وی در تحلیل انتقادی گزارش های خبری، ابزارهای زبانی تحلیل متن مانند گذرایی^۵، گشتارهای مجھول ساز و اسم ساز، ساختار واژگانی و عناصر یینافردى همچون وجهیت^۶ را مورد توجه قرار داده است.

فر کلاف هم مانند فاولر، روش تحلیل خود را بر مبنای دستور نقش گرای نظام مند هلیدی استوار کرده و در کتاب ارزشمندش، به نام زبان و قدرت^۷ (۱۹۸۹)، از این روی کرد بهره گرفته است.

1. Ruth Wodak
2. Sociolinguistics Model
3. Discourse Historical Method
4. N. Fairclough
5. Transitivity
6. Modality
7. Language and Power

وی در مطالعات خود، دیدگاهی جامعه‌شناسخی را به کار گرفته و به تغییرهای اقتصادی و اجتماعی در سطح جهانی و تأثیر آن‌ها بر گفتمان توجه کرده است. فرکلاف سه سطح یا مرحله را برای تحلیل گفتمان انتقادی برشمرده است: نخست، سطح توصیف^۱ که در آن، ویژگی‌های صوری متن بررسی می‌شود؛ دوم، سطح تفسیر^۲ که متن در آن، محصول فرایندهای تولیدی و منبعی برای مرحله تفسیر به شمار می‌رود؛ سوم، سطح تبیین^۳ که به رابطه میان تعامل و بافت اجتماعی می‌پردازد. در سطح توصیف، واژگان، دستور و ساختارهای متنی^۴ بررسی می‌شوند و پرسش‌هایی مانند «جملات معلوم هستند یا مجهول؟» مطرح می‌شوند. سطح تفسیر، بیانگر چیزی است که مشارکان در گفتمان، آن را تلویحی به شمار می‌آورند و گاه از آن غافل‌اند. هدف از سطح تبیین، به تصویر کشیدن گفتمان به عنوان بخشی از فرایندهای اجتماعی، یعنی کنشی اجتماعی است که نشان می‌دهد چگونه ساختارهای اجتماعی، گفتمان‌ها را تعیین می‌کنند و از آن سوی، گفتمان‌ها بر باز تولید، حفظ و یا تغییر آن ساختارها چه اثری دارند.

در بررسی داده‌های این تحقیق، از دیدگاه‌های فاولر و نیز دو سطح توصیف و تفسیر مورد نظر فرکلاف استفاده کرده‌ایم؛ بدین شرح که به لحاظ صوری، وجود فعل را به عنوان یکی از مهم‌ترین عناصر دستوری در عنوان‌های خبری مطالعه کرده و سپس عنوان‌های خبری بدون فعل را به لحاظ گفتمانی تفسیر کرده‌ایم.

۴. شیوه تحقیق

در این تحقیق، ۳۹۰ عنوان خبری متعلق به سه روزنامه فارسی‌زبان صبح (ایران، جامجم و همشهری) را در مهرماه ۱۳۸۸ بررسی کرده‌ایم. جامعه آماری پژوهش، به شیوه تصادفی نظاممند انتخاب شده است؛ بدین شرح که مهم‌ترین عنوان (تیتر بزرگ) صفحات مربوط به هریک از سرویس‌های خبری گردآوری شده است. تحقیق به روش توصیفی- تحلیلی انجام شده و

-
1. Description
 2. Interpretation
 3. Explanation
 4. Textual Structures

عنوان های خبری مورد مطالعه، نخست به لحاظ داشتن یا نداشتن فعل بررسی شده است؛ سپس عنوان های خبری بدون فعل تفسیر شده و درباره موارد واقع نشدن فعل، تحلیل های گفتمانی صورت گرفته است.

۵. تحلیل داده ها

در این بخش، ضمن پرداختن به هدف های گفتمانی، موارد واقع نشدن فعل را در گروه هایی به شرح زیر طبقه بندی کرده و برای هر دسته، مثال هایی آورده ایم:

۱-۱. عنوان های خبری یک سطحی

از میان موارد واقع نشدن فعل، ۲۷/۹۴ درصد، به عنوان های یک سطحی متعلق است. این بخش، خود به دو گروه زیر تقسیم می شود:

۱-۱-۱. عنوان هایی که بدون عرضه اطلاعات تکمیلی، فعل یا گروه فعلی در آنها حذف شده است

در ۱۲/۵۶ درصد از موارد، فعل عنوان های خبری حذف شده است؛ بدون آنکه اطلاعات تکمیلی در دیگر اجزا آمده باشد. این گونه عنوان های خبری، مبتنی بر پیش فرض ها هستند، اطلاعاتی اند که درباره روی داد موردنظر، به مخاطب می دهند و کلی ترین و مبهم ترین نوع به شمار می روند. مخاطبان هنگام مطالعه چنین عنوان های خبری ای، تصویری کلی را از روی داد موردنظر، در ذهن شان مجسم می کنند؛ اما برای تکمیل منظور اصلی نگارنده، بین چند گزینه، سرگردان می مانند و برای کسب اطلاعات بیشتر، ناگزیرند متن خبر را مطالعه کنند. معمولاً برای این گونه عنوان های خبری، چندین تفسیر را می توان در نظر گرفت. مثال:

۱) گیتس، رودرروی بایدن بر سر جنگ افغانستان... [ایستاده است، خواهد ایستاد، نخواهد ماند، و...؟] (ایران، ۱۲/۷/۸۸: صفحه بین الملل).

(۲) ضمانت‌های بدون تعهد در خدمات پس از فروش... [فراوان است، خلاف قانون است، پی‌گیری خواهد شد، و...؟] (جام جم، ۸۸/۷/۲۷: صفحه اول).

(۳) جنجال بر سر برنج‌های وارداتی... [به نتیجه رسید، ادامه دارد، بی‌فائده است، و...؟] (جام جم، ۸۸/۷/۲: صفحه اول).

به نظر می‌رسد هدف گفتمانی این گروه از عنوان‌های خبری، کناره‌گیری نگارنده خبر از بیان صریح منظور خود و ایجاد فرصتی برای مداخله مخاطب در نتیجه‌گیری باشد. در چنین مواردی، نگارنده هیچ‌گونه موضعی را بر نگزیده و نتیجه‌گیری درباره خبر را بر عهده مخاطب گذاشته است؛ مثلاً در خبر مربوط به برنج‌های وارداتی (شماره ۳)، نگارنده مخالفت یا موافقت خود را با عمل یا عاملان خبر اعلام نکرده است؛ به عبارت دیگر، در صورت نیاز، فرصت انکار کردن برای نگارنده وجود دارد و همچنین مخاطبان با اطلاع از کلیت خبر، براساس موضع‌گیری خود، فرصتی برای نتیجه‌گیری دارند.

۱-۵. عنوان‌های خبری‌ای که فعل آن‌ها طی فرایند اسم‌سازی تغییر ساختار داده و یا در آن‌ها، اسم به جای فعل آمده است در ۱۵/۳۸ درصد از عنوان‌های خبری، به جای فعل، اسم یا صورت اسمی شده به کار رفته است. در چنین مواردی، علاوه بر اینکه معمولاً زمان روی داد، دارای ابهام است، عنوان خبری را نیز می‌توان به شکل‌هایی مختلف تفسیر کرد. مثال:

(۴) برگزاری [کرد، می‌کند، خواهد کرد] مراسم رژه نیروهای مسلح تفسیر: برگزاری مراسم رژه نیروهای مسلح، [شاند هنده افتخار ارتش ماست، در تهران انجام خواهد شد، با موفقیت انجام شد و...] (جام جم، ۸۸/۷/۱: صفحه اول).

(۵) توضیح [داد، می‌دهد، خواهد داد] شورای عالی ترافیک در مورد اعتبار مترو تفسیر: توضیح شورای عالی ترافیک در مورد اعتبار مترو [با اعتراض رو به رو شد، قانع کننده بود، در حل مشکل ترافیک اثری نخواهد داشت و...]. (همشهری، ۸۸/۷/۴: صفحه اول).

یکی از مهم ترین پیامدهای گفتمانی کاربرد اسم یا ساختار اسمی شده، ایجاد ابهام در عنصر خبری زمان است؛ اگرچه بقیه عناصر خبری نیز در این گونه عنوان ها نامشخص هستند. حتی صحت و سقم این گونه عنوان های خبری نیز دارای ابهام است؛ مثلاً در خبر (۴)، مشخص نیست رژه نیروهای مسلح در کجا، چرا و چگونه انجام خواهد شد، انجام شده است یا درحال انجام شدن است. حتی معلوم نیست چنین رویدادی اتفاق افتاده است و یا نگارنده پیش بینی می کند که در آینده اتفاق بیفتد.

در مثال (۵)، معلوم نیست موضع گیری نگارنده درباره توضیح شورای عالی ترافیک راجع به اعتبار اختصاص یافته به مترو چیست؛ به عبارت دیگر، به کاربردن اسم یا ساختار اسمی شده، روشی برای پوشاندن مواضع نگارنده درباره موضوع بیان شده نیز هست.

۲-۵. عنوان های خبری دو یا چندسطري

از میان موارد واقع نشدن فعل، ۵۱/۱۸ درصد مربوط به عنوان های دو یا چندسطري است که در دو گروه زیر جای می گيرد:

۱-۲-۵. عنوان های خبری ای که به دليل آمدن اطلاعات تكميلی در دیگر اجزا، فعل آنها حذف شده است

در ۲۸/۹۷ درصد از موارد، عنوان های خبری دارای اجزای دیگر (روتیر، زیرتیر، لید و...)، از نوع بدون فعل هستند. در چنین مواردی، فعل (معمولًاً مجهول) در یکی از اجزای عنوان آورده می شود و یا اطلاعات تكميلی موجود در اجزای دیگر، به افاده معنا کمک می کند. این گونه عنوان های خبری، دارای جزئيات بيشتر و ابهام كمترند؛ به دليل داشتن ويزگي متنبيت، نوعی همپوشاني و ارتباط منطقی بين اجزای مختلف شان برقرار است و روتیر آنها معمولًاً اطلاعی كهنه را دربر دارد؛ بنابراین، كمبود اطلاعات موجود در عنوان خبری را بطرف می کند و ابهام را از میان می بردند. مثال:

(۶) با راه اندازی اتاق پایای الکترونیک، امكان پذیر شد (روتیر)

دریافت و پرداخت از تمام بانک ها با يك حساب الکترونیکی (ایران، ۸۸/۷/۵؛ صفحه اول).

تفسیر: با راه اندازی اتاق پایاپای الکترونیک، [دریافت و پرداخت از تمام بانک‌ها با یک حساب الکترونیکی]، امکان پذیر شد.

(۷) تا پایان امروز اعلام می‌شود (روتیر)

نتایج آزمایش برنج‌های وارداتی (همشهری، ۸۸/۷/۱۸؛ صفحه اول).

تفسیر: تا پایان امروز، [نتایج آزمایش برنج‌های وارداتی] اعلام می‌شود.

(۸) در روز اول مهر ضرورت دارد (روتیر)

اطلاع‌رسانی به دانش‌آموزان درباره آنفولانزا (جام جم، ۸۸/۷/۱؛ صفحه سلامت).

تفسیر: در روز اول مهر، [اطلاع‌رسانی به دانش‌آموزان درباره آنفولانزا] ضرورت دارد.

در همه موارد، اطلاعات تکمیلی، کافی نیست و اگر فعل در روتیر هم نیامده باشد، ابهام برطرف نمی‌شود و بدین ترتیب، این گونه عنوان‌های خبری را می‌توان به چند صورت تفسیر کرد. کمترین پیامد حذف فعل در چنین عنوان‌های خبری‌ای، بی‌زمانی است و تعداد کمی از عنوان‌های خبری مورد بررسی (۲/۸۲ درصد)، دارای این ویژگی هستند. مثال:

(۹) با کسب مدال طلا در دانمارک (روتیر)

تقوی، ستاره تازه گشته جهان [شد، می‌شود، می‌توانست بشود و...؟] (جام جم، ۸۸/۷/۱؛ صفحه اصلی).

(۱۰) جزئیات بزرگ‌ترین قاچاق فرهنگی (روتیر)

سکه و کتاب‌های خطی در اثایه دیپلمات قاچاقی [کشف شد، وجود نداشت، جاسازی شده بود و...] (همشهری، ۸/۷/۱۳؛ صفحه اصلی).

یکی از هدف‌های گفتمانی این گونه عنوان‌های خبری، به حاشیه‌راندن عامل یا عامل‌هاست. از آنجا که در چنین مواردی، معمولاً فعل مجهول به کار می‌رود، عامل، ناشناخته می‌ماند و از افراد، رفع مسئولیت می‌شود. در مثال (۷)، معلوم نیست نتایج ناشی از آزمایش برنج‌های وارداتی، از سوی کدام نهاد اعلام می‌شود: وزارت بهداشت، وزارت بازرگانی یا نهادی دیگر. درنهایت، معلوم نیست کدام نهاد، مسئولیت سالم‌بودن یا نبودن برنج‌های وارداتی را برعهده دارد.

۵-۲-۲. حذف فعل در نقل قول ها

از مجموع ۳۹۰ عنوان خبری مورد بررسی در این پژوهش، ۹۳ عنوان (۲۳/۸۴ درصد) در قالب نقل قول بیان شده است. نگارندگان عنوان های خبری معمولاً از آوردن فعل قسمت اول در نقل قول های مستقیم اجتناب کرده اند؛ حال آنکه قسمت دوم نقل قول، دارای فعل است. دستاورد گفتمانی حذف فعل در این قسمت، ایجاد ابهام در میزان احتمال وقوع رویداد است. در زبان فارسی، نشان [:] در نقل قول، معادل فعل «گفت» است که معنای بسیار کلی دارد و میزان قطعی بودنش مشخص نیست. از آنجا که نقل قول های خبری معمولاً از وقوع رویدادی در آینده خبر می دهند، تحقیق یافتن یا نیافتن آن رویداد، به میزان قطعی بودن نقل قول بستگی دارد. از سوی دیگر، نقل قول های خبری معمولاً از گفته های صاحبان قدرت (به لحاظ سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و...) انتخاب می شوند و به لحاظ قدرت اجرایی و موضع اتخاذی فرد یا سازمان، قابل تفسیرند. در چنین مواردی، عامل شناخته شده است و بنابراین، مخاطبان با درنظر گرفتن موقعیت و سلسله مراتب سیاسی و اجتماعی گوینده، درباره فعل موردنظرش گمانه زنی می کنند؛ به عبارت دیگر، میزان تحقیق یافتن رویداد درنظر مخاطبان، به میزان قطعی بودن فعلی بستگی دارد که در نقل قول نیامده است. ۱۳ درصد از عنوان های خبری نقل قولی در قسمت اول، از نوع بدون فعل بودند.

نمونه هایی از حذف فعل در قسمت اول از نقل قول مستقیم:

(۱۱) مجلس [خواستار شد، تأکید کرد، درخواست کرد، هشدار داد و...؟] : ۱+۵ فرصت تاریخی را از دست ندهد (ایران، ۸۸/۷/۸: صفحه اول).

(۱۲) رئیس سازمان بازرسی کل کشور [ادعا کرد، اعلام کرد، احتمال داد و...؟] : آمار دولت درباره تولیدات فولاد، سیمان و مس، نادرست است (همشهری، ۸۸/۷/۲۶: صفحه اقتصادی).

(۱۳) مدیر کل دفتر یارانه های وزارت رفاه [اطمینان داد، اعلام امیدواری کرد، احتمال داد و...؟] : ده میلیون ایرانی یارانه ویژه نقدی می گیرند (ایران، ۸۸/۷/۸: صفحه اول).

گاه نیز فعل قسمت دوم از نقل قول، محذوف است. در چنین مواردی، قسمت اول نقل قول معمولاً به صورت رو تیر آورده می شود. این گونه موارد، به نقل قول های غیر مستقیم از زبان مسئولان، مربوط است و به دلیل آمدن فعل در قسمت اول، میزان قطعی بودشان مشخص و تفسیر

آن‌ها آسان‌تر است. از میان عنوان‌های بررسی شده، ۱۰/۵۱ درصد از موارد واقع‌نشدن فعل، به نقل قول‌های غیرمستقیم، مربوط است. مثال:

(۱۴) ازسوی وزیر نفت اعلام شد: (روتیر)

تکذیب متنم ۵/۶میلیارددلاری برای واردات بنزین و گازوئیل (جام جم، ۸۸/۷/۱۸؛ صفحه اقتصاد). تفسیر: وزیر نفت [متنم ۵/۶میلیارددلاری برای واردات بنزین و گازوئیل را تکذیب کرد].

(۱۵) رئیس جمهور در جمع صادرات کنندگان نمونه اعلام کرد (روتیر)

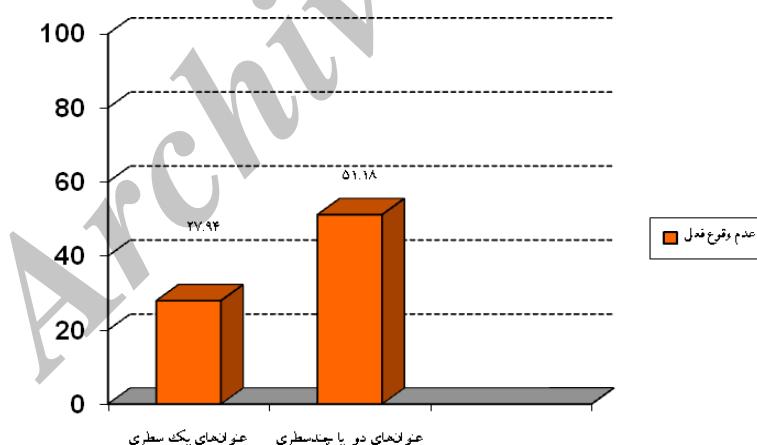
برنامه سه‌ساله دولت برای صادرات پنجاه هزار میلیارد تومانی (ایران، ۸۸/۷/۳۰؛ صفحه اول). تفسیر: رئیس جمهور در جمع صادرات کنندگان نمونه، [برنامه سه‌ساله دولت برای صادرات پنجاه هزار میلیارد تومانی] را اعلام کرد.

(۱۶) مجلس تصویب کرد (روتیر)

شرایط حضانت کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست (جام جم، ۸۸/۷/۱۳؛ صفحه جامعه).

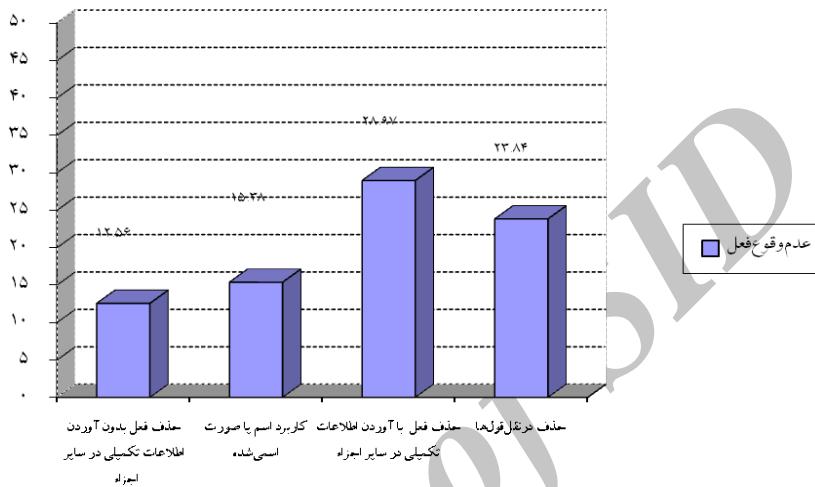
تفسیر: مجلس [شرایط حضانت کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست] را تصویب کرد.

شكل ۱ نوع ساختاری عنوان‌های خبری بدون فعل را نشان می‌دهد.

شكل ۱. واقع‌نشدن فعل در عنوان‌های خبری یک‌سطری در مقایسه با عنوان‌های خبری دو یا چندسطری

شکل ۲ فرایندهایی زبانی را نشان می دهد که عمل کرد آنها به واقع نشدن فعل در عنوان های خبری منجر می شود.

شکل ۲. فرایندهای زبانی موثر بر واقع نشدن فعل در عنوان های خبری

۶. نتیجه گیری

براساس بررسی های صورت گرفته، در ۲۵۴ مورد از نمونه های موردنظر در این پژوهش، واقع نشدن فعل دیده می شود. جدول ۱ میزان واقع شدن فعل را در مقایسه با موارد واقع نشدن آن در عنوان های خبری نشان می دهد:

جدول ۱. میزان واقع شدن فعل در مقایسه با موارد واقع نشدن آن در عنوان های خبری

متغیر	فراوانی	درصد
واقع نشدن فعل	۲۵۴	۶۵/۱۲
واقع شدن فعل	۱۳۶	۳۴/۸۷

تحلیل آماری جدول بالا در آزمون های خی و دو جمله ای نشان می دهد که اختلاف موجود، معنادار است و به کارنگر فتن فعل در عنوان های خبری، با هدف های گفتمانی نگارندگان اخبار

ارتباط دارد. مقایسه آماری موارد وقوع فعل با موارد واقع نشدن آن در عنوان‌های خبری، در جدول‌های ۲، ۳ و ۴ نشان داده شده است.

جدول ۲. تحلیل آماری موارد واقع شدن فعل در مقایسه با موارد واقع نشدن آن در عنوان‌های خبری (آزمون خی)

Test Statistics

	واقع شدن فعل
Chi-Square	35/703
df	1
Asymp/Sig/	/000

جدول ۳. مقایسه آماری موارد واقع شدن فعل با موارد واقع نشدن آن در عنوان‌های خبری (آزمون دو جمله‌ای)

Binomial Test

	Category	N	Observed Prop/	Test Prop/	Asymp/Sig/(2-tailed)
گروه ۱	واقع نشدن	254	/65	/50	/000
گروه ۲	فعل	136	/35		
کل	واقع شدن فعل	390	1/00		

جدول ۴. مقایسه آماری موارد واقع شدن فعل با موارد واقع نشدن آن در عنوان‌های خبری

Residual	Expected N	Observed N	
59/0	195/0	254	واقع نشدن فعل
-59/0	195/0	136	واقع شدن فعل
		390	کل

تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که واقع شدن فعل در عنوان‌های خبری روزنامه‌های فارسی‌زبان، در مقایسه با واقع نشدن آن، بسامدی کمتر دارد. واقع نشدن فعل معمولاً طی دو فرایند زبانی حذف و کاربرد اسم یا صورت اسمی شده به جای فعل روی داده و تأثیر فرایند حذف، بیشتر بوده است. فرایندهای زبانی دیگر مانند مبتداسازی، استنادی‌سازی و... بر واقع نشدن فعل در عنوان‌های خبری،

اثر گذار نیستند. مهم ترین هدف های گفتمانی از واقع نشدن فعل در عنوان های خبری، به حاشیه راندن عناصر خبری (معمولًاً دو عنصر خبری «چه کسی» و «چه زمانی») است.

واقع نشدن فعل را می توان از جمله شگردهایی دانست که گاه برای رفع مسئولیت از نگارنده به کار می رود. نیاوردن فعل، با ازبین بردن صراحة کلام، به نگارنده اجازه می دهد که در صورت نیاز بتواند خبر منتشر شده را انکار یا تعدیل کند.

در خبرهایی که به نقل از دیگران منتشر می شود (نقل قول ها)، ویژگی بی زمانی به وفور دیده می شود. این ویژگی برای به تعویق اندختن پیامدهای ناشی از اجرانشدن تعهد هایی فردی کاربرد دارد که از وی نقل قول شده است.

از آنجا که عوامل زبانی و غیر زبانی، هردو بر گفتمان اثر می گذارند، انتظار می رود قرار گرفتن در بافت غیر زبانی^۱ روزنامه و بهره گیری مخاطبان از عواملی مانند تصاویر، برخی موارد واقع نشدن فعل و در پی آن، ابهام های ایجاد شده را برطرف کند؛ همچنین عوامل اجتماعی و شناختی بر تفسیر عنوان ها اثر می گذارد و برخی ابهام ها نیز با تکیه بر پیش فرض ها برطرف می شوند؛ با وجود این، در حالی که کاربرد صورت های مختلف فعل (زمان های متفاوت، متعدد، مجھول و...) در تحلیل گفتمان یک متن، معنادار است، نمی توان تصور کرد که حذف فعل یا بی زمان کردن آن، بدون هدف باشد؛ بلکه استفاده از این ابزارهای زبانی برای به حاشیه راندن برخی عناصر خبری و بازنمایی روی دادها مطابق با ایدئولوژی های نگارنده گان خبرهای است. ابزارهایی مانند حذف، کلی گویی و بیان ضمنی می توانند یکی از عناصر خبری را از کانون توجه خارج کنند؛ در مقابل، اغراق و صراحة بیان برای بزرگ نمایی و بر جسته سازی عناصر خبری سازگار با دیدگاه های نگارنده گان، در جلب توجه مخاطبان مؤثر است.

منابع

- آقا گل زاده، فردوس (۱۳۸۵). *تحلیل گفتمان انتقادی*. تهران: علمی و فرهنگی.
- بدیعی، نعیم و حسین قندی (۱۳۸۲). *روزنامه نگاری نوین*. تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.

- دمالی امیری، محمد (۱۳۸۰). *تبلور ایدئولوژی و قدرت در کلام: تحلیل انتقادی اخبار رسانه‌ای*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- رفیعی خضری، سعید (۱۳۷۹). *زبان در مطبوعات*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علامه طباطبائی.
- سلطانی، سید علی‌اصغر (۱۳۸۳). *قدرت، گفتمان و زبان: سازوکارهای جریان قدرت در مطبوعات*. رساله دکتری. دانشگاه علامه طباطبائی.
- شکرخواه، یونس (۱۳۸۱). *خبر*. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.
- فرکلاف، نورمن (۱۳۸۷). *تحلیل انتقادی گفتمان*. ترجمه گروه مترجمان. تهران: دفتر مطالعات و توسعه رسانه‌ها.
- ون دایک، تون ای. (۱۳۸۲). *مطالعاتی در تحلیل گفتمان: از دستور متن تا گفتمان کاوی انتقادی*. ترجمه گروه مترجمان. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.
- یارمحمدی، لطف‌الله (۱۳۸۹). *ارتباطات از منظر گفتمان‌شناسی انتقادی*. تهران: هرمس.
- Bell, A. G. (1991). *The Language of News Media*. UK: Blackwell Publisher Ltd.
- ----- (2001). *Approaches to Media Discourse*. UK: Blackwell Publisher Ltd.
- Chomsky, N. & E. S. Herman (1998). *Manufacturing Consent*. New York: Pantheon Books.
- Fairclough, N. (1989). *Language and Power*. London: Longman.
- Fowler, R. (1991). *Language in the News*. London: Routledge.
- Fowler, R. and Others (1979). *Language and Control*. London: Routledge.
- Hodge, R. & G. Kress (1979). *Language as Ideology*. London: Routledge.
- Kress, G. (1990). "Critical Discourse Analysis". In *Annual Review of Applied Linguistics*. Vol. 11. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kress, G. & T. Van Leeuwen (1996). *Reading Images: The Grammar of Visual Design*. London and New York: Routledge.
- Martin, J. R. & P. R. R. White (2005). *The Language of Evaluation, Appraisal in English*. Palgrave: Macmillan.
- Van Dijk, T. A. (1983). "Discourse Analysis: Its Development and Application to the Structure of News". In *Journal of Communication*. Vol. 33. PP. 29-32. Annenberg School of Communication.

- ----- (1988). *News as Discourse*. Hillsdale, N. J.: L. Erlbaum Associates.
- White, P. R. R. (2006). "Evalutive Semantics and Ideological Positioning in Journalistic Discourse: A New Framework for Analysis". In *Mediating Ideology in Text and Image: Ten Critical Studies*. Lassen, I. (ed.). John Benjamins: Amsterdam.
- Wodak, Ruth (1995). "Critical Linguistics and Critical Discourse Analysis". In Jeff Verschuren, Jan-Ola Ostman and Jan Blommaert (Eds). *Handbook of Pragmatics Manual*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company. PP. 204-210.
- ----- (2001). "The Discourse-Historical Approach". In R. Wodak & M. Meyer (Eds.). *Methods of Critical Discourse Analysis*. London: Sage. PP. 63-94.